

● NAŠA DELEGATKA STAŠA REJC O 12. KONGRESU ZKJ

Kongres kontinuitete

Vodili nas bosta Titova in Kardeljeva misel — Iz težav z delom, odgovornostjo, samoupravljanjem, bratstvom in enotnostjo — Besede spremeniti v dejanja

● DELEGATI OK SZDL
IN Ob SZSS
O VOLITVAH 1982

Uspešne priprave in izvedba

Člani naše občinske konference SZDL in občinskega sveta ZSS so se sestali 17. junija na skupni seji v dvorani občinske skupščine in ocenili priprave ter izvedbo letošnjih volitev za skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti. Kot osnova za razpravo je članom služilo poročilo o pripravah in izvedbi skupščinskih volitev 1982, ki ga je pripravila OK SZDL, uvodno besedo pa je imel član predsedstva naše OK SZDL Marko Roth.

Marko Roth je dejal, da je udeležba na volitvah pokazala visoko osveščenost naših delovnih ljudi in občanov, razširili smo tudi delegatsko bazo, saj smo evidentirali kar tisoč delegatov več kot pred štirimi leti. Narejenih pa je bilo tudi nekaj napak, ki jih kaže kritično osvetliti.

Nadaljevanje
na 3. strani

»V torek 29. junija se je s pesmijo Druže Tito, mi ti se kurnemo končal 12. kongres ZKJ. S to pesmijo smo se komunisti še enkrat zaobljubili, da bomo nadaljevali Titovo pot samoupravljanja, pot bratstva in enotnosti, miru, neodvisnosti in neuvrčenosti. Iz vseh razprav, mnenj in stališč je bilo neomajno zaupanje v sprejete usmeritve, v naš nadaljnji razvoj socialističnega samoupravljanja, v pot, ki sta jo začrtala Tito in Kardelj, v bratstvo,

enotnost in enakopravnost jugoslovanskih narodov in narodnosti, vodilno idejno-politično vlogo Zveze komunistov Jugoslavije, kolektivno delo in odgovornost, demokratični centralizem, vlogo delavskega razreda...«

Tako je vodilno misel 12. kongresa ZKJ povzela Staša Rejc, s katero smo se pogovarjali dva dni po vrnitvi s tega največjega zbora jugoslovanskih komunistov. Staša Rejc, članica tovariškega razsodišča pri CK ZKS in

članica družbenopolitičnega zbora naše občinske skupščine, opravlja pa še številne funkcije v KS Nove Fužine in na OŠ Karel Destovnik-Kajuh, kjer je zaposlena kot pomočnica ravnatelja, je bila namreč ena izmed dveh delegatov iz naše občine, ki sta se udeležila tega kongresa.

V razpravah, ki so se vrstile pred kongresom, je bila večkrat izrečena zahteva, da mora biti kongres konkreten in jasan. So bila ta pričakovanja izpolnjena? (Nadaljevanje na 3. strani)

● VOLILNO PROGRAMSKA SEJA OK ZSMS

Preseči stare okvire

Vključitev najširšega kroga mladih v sfere dogovarjanja in sporazumevanja ter opravljanja skupnih nalog je ena osnovnih usmeritev organizirane mladine

Mladi delavci, učenci in študentje, povezani v občinsko organizacijo zveze socialistične mladine Slovenije, so na svoji programsko-volilni konferenci 1. julija ob oceni svojega dela v preteklem obdobju in po zaključku javne razprave o osnutkih kongresnih dokumentov kritično spregovorili o svojem delu in nalogah pri nadaljnji krepitvi mladinske organizacije.

V ocenjevanem obdobju (junij 1981 — junij 1982) so mladi namenili največ dela vključevanju še neorganizirane mladine v aktivno delo ZSMS. Zaradi velikega števila

osnovnih organizacij v letu dni ni bilo mogoče uresničiti vseh zastavljenih ciljev in ostajajo vir aktivnosti še za nadaljnje delo.

Napravljeni so bili prvi koraki krepitve in povezovanja dela mladih, vključenih v osnovne organizacije po tozidih, krajevnih skupnostih in šolah. Svoj delež so mladi pripravili tudi pri izvedbi III. samoprispevka in pri volitvah.

Kljub delu in dobri volji so bile prisotne tudi težave, največ na področju mladinskega prostovoljnega dela.

Interes mladih na tem področju stagnira, če ne celo upada. Nezadostno število evidentiranih brigadirjev in nezadovoljiva starostna in kadrovska struktura sta podatka, ki opozarjata na zahtevata drugačna delo. V preteklem letu je bilo zanemarljivo tudi idejno-politično delo, zlasti taka vzgoja, s katero bi si mladi že zgodaj pridobili zavest odgovornosti do dela in se tako lažje vključevali v tokove samoupravnega odločanja.

(Nadaljevanje na 3. strani)

● SINDIKATI V AKCIJI

Za vsakogar dovolj dela

Člani občinskega sveta ZS so na 2. redni seji 17. junija obravnavali vrsto pomembnih in aktualnih zadev ter glede njih sprejeli več sklepov o aktivnostih OO ZS in občinskega sveta.

Največ pozornosti so posvetili informaciji o gospodarski situaciji ter izvajanju dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka. Iz sklepov izhaja, da se morajo OO ZS vključevati v prizadevanja za boljše gospodarjenje in posvetiti pozornost zmanjševanju neopravičenih bolniških izostankov, boljši izrabi delovnega časa, večji delovni disciplini, varčevanju s surovi-

nami in energijo, preprečevanju kraj; če za nemoteno proizvodnjo primanjkuje materiala, pa naj v ozdih prerazporedijo delovni čas, oziroma organizirajo kolektivne dopuste. Prav tako morajo OO ZS zagotoviti sprotno informiranje delavcev, nemoteno razpravo o polletnih rezultatih gospodarjenja in pravočasno obveščanje občinskega sveta ZS o vseh bistvenih dogajanjih.

Nadaljevanje na 3. strani

● SKUPNA SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE IN SKUPŠČINE SISA ZA VZGOJO IN IZOBRAŽEVANJE

Zaskrbljujoči podatki

V naši občini imamo osem osnovnih šol, katere je v šolskem letu 1981—82 obiskovalo 7176 učencev. Po šolskem uspehu so naši šolarji med najslabšimi v Ljubljani, saj je generacijski osip znašal 7. odstotkov, kar je precej nad ljubljanskim povprečjem (5 odstotkov). Tako velikemu osipu naj bi bile vzrok prostorske in kadrovske težave, pa tudi neprimerna opremljenost učilnic. Podatki kažejo, da 20,9. odstotka učiteljev nima primerne izobrazbe, v podaljšanem bivanju pa je takih učiteljev kar 68. odstotkov. V občini tudi še nimamo celodnevne šole. Načrtovali smo sicer, da bo OŠ Jože Moškrnjč v jeseni prešla na celodnevni pouk, vendar zdaj kaže, da to ne bo mogoče uresničiti prej kot v šolskem letu 1983-84.

Nadaljevanje na 3. strani

● OB DNEVU BORCA

Naš boj ni končan

Letos mineva 41 let od tistega zgodovinskega dne, ko je politični biro CK KPJ na seji 4. julija 1941 v Beogradu sprejel sklep, da osvobodilno gibanje preide od priprav v oboroženo vstajo.

Ze pred tem sklepom so komunisti in njihovi simpatizerji izvrševali veliko sabotažnih akcij proti okupatorjem in njihovim pomagačem. Te akcije so bile izraz množičnega protiokupatorskega razpoloženja najširših slojev Jugoslavije in izraz vere v zmago protihitlerjevskih sil.

V nekaterih pokrajinah, zlasti v Srbiji in Črni gori, je široka območja že tedaj zajela prava ljudska vstaja, drugod pa so bila takšna območja manjša ali pa so se kot jedro oborožene vstaje oblikovale prve partizanske enote, ki so začele z akcijami.

Ko je aprila leta 1941 razpadla stara Jugoslavija, so Slovenijo zasedli Italijani, Nemci in Madžari. Italijani so okupirali Ljubljano, pa tudi Dolenjsko, Notranjsko in Belo krajino. Slovencev ni še nikdar v zgodovini zadela tako kruta usoda, še nikdar ni bil tako ogrožen njihov nadaljnji obstoj.

Ko so fašistični okupatorji proslavljali lahko zmago, niso pomislili, da globoko v srcu slovenskega ljudstva utripa neizmerna moč ljubezni do domovine, do svobode in pripravljenosti tudi umreti zanju. Niso pomislili, da živi med tem ljudstvom organizacija, ki utegne to moč dvigniti in združiti ter jo usmeriti proti njihovi soldateski, proti tankom, nasilju in izdajstvu. Ta organizacija je bila komunistična partija, ki je pod vodstvom tovariša Tita ojeklenela že pred vojno in se, enotna in trdna, pripravila na usodne dni. Samo taka organizacija se je lahko postavila na čelo ljudstva in organizirala oboroženo vstajo tako rekoč pred nosom okupatorja.

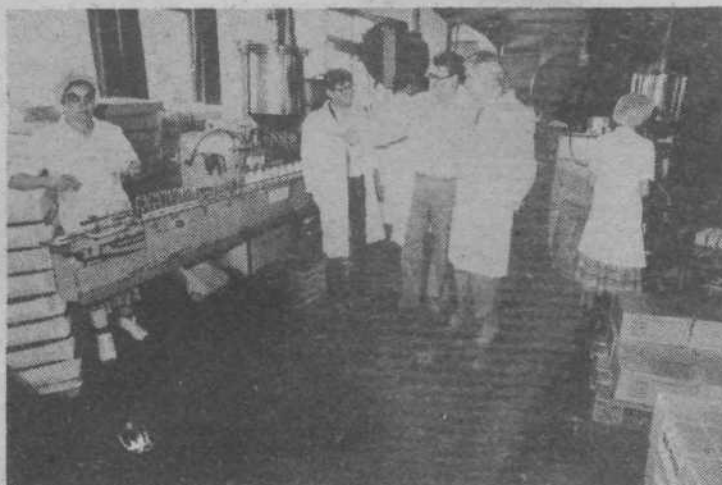
Zato ni naključje, da je že v aprilu prišlo do ustanovnega sestanka Protiimperialistične fronte, kasneje Osvobodilne fronte slovenskega naroda, z eno samo osrednjo nalogo, da se združijo najširši sloji po mestih in vaseh ter razvijejo osvobodilno organizacijo za boj proti okupatorjem in domačim izdajalcem.

Dolga so bila leta, ko se je naš narod bojeval v štiriletnem krvavem boju. Veliko žrtvev, razdejanih, zmag in porazov je doživel, vendar je iz tega boja izšel zmagoslaven, skupaj z drugimi narodi in narodnostmi Jugoslavije.

Vendar z zmago boj ni bil končan, kajti pred nami je bila razrušena in požgana domovina, ki jo je bilo treba obnoviti. Gradili smo nove tovarne, železniške proge, ceste, bolnišnice, šole. Največje breme takratnega boja in kasnejše izgradnje je nosila naša mladina. V mladinskih delovnih brigadah se je istočasno koval tudi novi človek — samoupravljavec.

Tudi danes, po tolikih letih, delo ni končano. Dolžni smo, da mlade rodove seznanimo, koliko dela, žrtve, prizadevanj in naporov so dali njihovi predniki in da je sedanje življenje osnovano na žrtvah stotisočev borcev za novo socialistično samoupravno Jugoslavijo, med katerimi je dala tudi naša občina svoj veliki delež.

VENČESLAV RODE

Član predsedstva CK ZKS Štefan Korošec in izvršni sekretar predsedstva CK ZKS Ivo Marek sta se 24. junija sestala z družbenopolitičnimi in vodilnimi delavci HP Kolinske. Sestanka se je udeležila tudi predsednica izvršnega sveta naše občinske skupščine Gabrijela Jelen. Pogovor je stekel o aktualnih nalogah, pred katerimi stoji vse naše gospodarstvo, s poudarkom na agroživlilstvu in seveda na vlogi, ki jo imajo pri tem delavci vseh tozidov Kolinske. Le-ti so pripravljeni na vse zahtevnejše situacije, ki jo pogojujejo ukrepi za izravnavo plačilne bilance Jugoslavije, opozarjajo pa na težave, ki jih je pričakovati ob omejevanju uvoza in pri zagotavljanju surovin na domačem trgu. Na sliki: Gosta sta si z zanimanjem ogledala nekatere proizvodne obrate v Kolinski ter še enkrat poudarila izvozno usmeritev kolektiva, ki je kadrovske usposobljenosti, treba pa mu je pomagati pri dopolnitvi in modernizaciji strojne opreme, da bi z združenimi naporimi čimmanj boleče prebrodili težave pri krepitvi gospodarstva.

V TEJ ŠTEVILKI NAŠE SKUPNOSTI
TUDI UMETNIŠKA PRILOGA 25. MAJ!

Predsednik CK ZKS Andrej Marinc s sodelavci je 16. junija obiskal kolektiv Saturnusa. Po ogledu proizvodnih obratov se je dalj časa pogovarjal s predstavniki družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih organov delovnega kolektiva. Ti so gosta seznanili z nadaljnjim razvojem tovarne in o premoščanju težav, s katerimi se srečujejo. Andrej Marinc je ta prizadevanja kolektiva ocenil kot izjemno perspektivna in jih v celoti podprl. Tudi sicer se je o kolektivu Saturnusa izražal z vrsto pohvalnih besed. Predstavniki tovarne so gosta seznanili tudi z nedavnim pisanjem o njihovi organizaciji v Delavski enotnosti. Predsednik se je sam prepiral o podtikanjih, vsebovanih v tem pisanju, kar je ostro obsodil. Zahteval je, da se o tem javnost obvesti, obenem pa sodil, da to delovnih naporov kolektiva ne bi smelo omajati. (Besedilo P. V., slika ZORAN VOGRINČIČ)